

Varberg: Da i forrige Session Wallendorffs Collegium var for her i Thinget, idet der var forlangt en Bevilling dertil, hittedes der, at naar En talte for Wallendorffs Collegium, kunde man strax vide, at han havde været Alumnus der, saa at hans Ord vare dicterede af Taknemmelighed. Jeg vil begynde med at sige, at jeg er en gammel Alumnus; imidlertid troer jeg ikke, at jeg behøver derfor at være tilbageholden med, hvad jeg vil sige, thi at man er taknemmelig, er Noget, man ikke har Grund til at skamme sig ved. Men selv om jeg ikke havde været Alumnus paa Wallendorffs Collegium, selv om jeg havde været Alumnus paa et andet Collegium, vilde jeg dog tale derfor, thi den Erfaring, jeg har faaet om Wallendorffs Collegium, vil være tilstrækkelig for mig til at anbefale dette Collegium. Det er nemlig ikke, saaledes som det er sagt forrige Aar, ligegyldigt, om de Studerende understøttes ved Huusleiehjælp eller ved at ligge paa Collegiet, thi ved at ligge paa Collegiet nyde de ikke alene Huusleiehjælp, men tillige et stort aandeligt Gode ved at boe sammen med og have dagligt Samkvem med unge, dygtige og begavede Menneffer. Dette udøver en stor og gavnlig Indflydelse; men dette Gode gaaer tabt ved Huusleiehjælp, naar de Studerende skulle boe et eller andet Sted rundt omkring i Byen. Med Hensyn til de Forslag, der herom særlig ere stillede denne Gang, maa jeg tilraade, at man forkaster det Forslag, Udvalget har stillet om at nedsætte Posten. Det er ganske rigtigt, at de Penge, hvorom der er Tale, anvendes til at staafe Alumnerne Opvarning, men man maa ikke derved forestille sig noget sybaritisk Begreb. Denne Opvarning er en overmaade besfeden Ting, den bestaaer alene i, at Værelserne blive gjorte rene, at der hentes de fornødne Næringsmidler, at der bliver lagt i Kaffelovnen samt brystet Klæder og Støvler. Hvis man borttager denne Distributs, vil Følgen deraf blive, for det Første, at Alumnerne selv maae forskaffe sig en saadan Opvarning, hvilket altsaa vil forvolde dem en forøget Udgift,

men dette er ikke det Vigtigste, idetmindste ikke for mig. Det Vigtigste er, at Opholdet for Alumnerne derved vilde blive i høi Grad mindre hyggeligt. Jeg har nemlig Erfaring i saa Henseende, idet jeg en kort Tid har ligget paa et andet Collegium, Ehlers Collegium; der havde man ikke denne Opvarning, og det var overordentlig søleligt med Hensyn til at faae lagt i Kaffelovnen, — ja det er jo en Bagatel at tale om, men naar man vil undersøge Spørgsmaalet nøie, maa man tage Alting med. De Studerende gaae ud mange Gange om Dagen, de gaae ud for at spise til Middag, for at in-formere, for at gaae paa Forelesninger; i alle saadanne Tilfælde gaaer Alben ud i Kaffelovnen, og det er høist ubehageligt at komme ind i en kold Stue. Naar man har denne Opvarning, saa siger man, at der skal være Alben i Kaffelovnen paa den og den Tid, men har man ingen Opvarning af Portneren, saa er der kolbt, naar man kommer hjem, der gaaer Tid tilspilde med at faae lagt i Kaffelovnen, og Vedkommende fristes til at gaae ud til stor Forsømmelse af Studeringerne. Jeg vil afsaa navnlig af dette Hensyn meget fraraade Nedsættelsen. Det subsidiaire Forslag, der af Ministeriet er stillet om at bevilge et rentefrit Laan, der i sin Tid skulde søges dækket ved at bort-sælge endeel af Haven, kan jeg ikke tilraade. Wallendorffs Collegium har en stor Herlighed derved, at det har en Have, der efter kjøbenhavnste Forhold er af temmelig bethdelig Omfang; det er en meget stor Behagelighed for de unge Menneffer, der have Bopæl der; jeg har selv sat stor Pris derpaa, og jeg vil bidrage Mit til, at de efterfølgende Alumner ikke skulle være stillede under ringere Vilkaar, end jeg har været.

Tscherning: Idet vi nu begynde igjen at tale om Wallendorffs Collegium, lader os først og fremmest huske paa, at der ikke styldes noget som helst fra Statskassens eller fra Communitetets Side til dette Collegium; det er en privat Stiftelse, som efter Fundatsen skal be-